

avskrift.

ACC. N:R M. 11934:1

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

A. Fiskets omfattning: Ja. Som binäring och husbehov. Det var huvudsakligen här inne i fjordarne mellan Lysekil å Uddevalla. Vid den tid av året då skarpsillen köptes af konservfabrikerna såldes den till Fiskebeckskil å Lysekil andra tider af året såldes den i tunnor (till såkallad brisling) vilken sedan såldes till folket i byggden. Det meste fisket förekom då det var öppet vatten. Det sköttes samtidigt. Kvinnorna deltog såväl i jordbruksarbete som i fiske. Tiden 1875-1900.

Fiskets art.

Vadfiske förekom nog i den största utsträckning. Men även förekom garnfiske. Backefiske, Dörjefiske, Hummerfiske, Ljusterfiske, Ryssjefiske, Pilkfiske, Ostronfiske. Ofta användes kohorn, det tjänstgjorde till att vid krokfiske dra dörjen över så att den skulle skavas (slitas) så lite som möjligt. Hornet kallades fiskehorn.

Fiskets utgångspunkt.

Fiskredskapen förvarades i mindre omfattning i boningshus eller ett litet rum i ladugårdsbyggnaden.

I en bod vid stranden eller på ett skär då det gällde mera redskap.

Ett fall kan nämnas att platsen fått namn efter boden, nämligen Sjöbokullen, där har nämligen stått en sjöbod som jag som barn kom ihåg och det kan ju vara möjligt att det har varit fler tidigare. Den låg å 5/32 mantal Äng 1: g i Före socken.

1) Strandplatsens ägoförhållande.

- a) Vad det gäller Sjöbokullen var den samfäld men det fins dock fall som har varit enskild. Efter vad jag kan utröna har det aldrig förekommit någon delning af samfällighet
- b) Här finnes många samfälligheter och de hör i regel till hela gården, till exempel som Äng's gård den består af ca 15 st. större å mindre jordbruksfastigheter och alla dessa har sin del i samfälligheten efter fastighetens storlek. Så är och förhållandet med andra gårdar här i trakten. När det har blivit samfäldt kan jag inte för tillfället svara men säkert sen år 1844.

2) Strandplatsens bebyggelse.

- a) I en del fall fanns det bryggor men de var i många fall mycke primitiva, kan nämna här vid Äng utgjorde bryggan för i tiden af bara en rad af större stenar, varför bryggan kallades för Ängsstenar. Sjöbodar förekom i enstaka fall och lågo då i regel långt från varandra. Såväl enskild som ett s.k. vadlag ägde dessa sjöbodar. Vad jag har funnit har det inte förekommit någon tomtlega.
- b) Boningshus förekom ej. Det har förekommit att fiskare förr i tiden hyrde sig in hos andra, då fiskeplatsen var långt från hemmet, särskilt

gällde detta vintertid.

3. Strandplatsens kolonisation.

Det förekom nog i bland att fiskarne tillbrakte dagarna i sjöboden då de lagade sina fiskredskap, även att dem såv, det var ju en almän sed förr att folk såv middag. Man skulle kunna (tänka²) sig att det var folk som övergick från jordbruk till (fiske²) och det till följd af ekonomiska skjäl.

Fiskets organisation och försörjningsbetydelse.

Då det fiskades med vad var det i regel 4 personer som deltog eller hjälptes åt, det var då ofta att de var från olika familjer. Det förekom även att en eller 2 man var ägare till vad å båt och att de hade 2-3 man med sig som fiska på lat eller part, det var då 6 part eller 8 part. Jordbruket var så stora att en del fiskare hade häst, 4-5 kor ned till dem som bara hade en ko. Från 1,5 - 10 tunland. Huvudsakligen odlades råg och hafre men även korn, ärter å bönor förekom. Så hade ju och potatisen en inalunda blygsam plats. Kor å hästar är förut antyt, ett par 3 griser hos de större och 1 hos de mindre jordbruken om året, ej getter, men får förekom ju i riklig mängd oftast lika många som kor eller ibland fler.